

Budík

Jan Nedvěd

1. Budík zvedá ráno a pozdvihuje víčka,
má ruka s tvou se váže na každodenní slib.

2. Kdo ví, co je láska, snad nebe plný sluncí,
nebo důvěra, co věří na každodenní slib.

R: Jak dlouhá pouť, co míří nevímkam,
jak písnička, co zpíváš, abys' nebyl sám,
tududu ...

3. Budík zvedá ráno, zahlíd' jsem tvou kůži,
muži stárnou, když se stejská, když láska nedá spát.

4. Přes kamení světů nás neše naše touha,
těch vzestupů a pádů, co odnaučej' lhát.

R:

5.=1.